

Psalmiss

sum Apoc. i. cōuersus sumvit viderē vocēz t timuit omnis
bō cū eī rōnalis bō videt sanctoꝝ puerſationēz ſuā lō-
ge ecē diſſimilē. tūmet ſibi vñ Ezecl. xlvi. fili bois oſtende
domui iſrl̄ templūz t p̄fundant ab iniq̄tib⁹ ſuī ſuī.
Item plū ē corpus ſancti yiri cui⁹ penitentia dū videt peccato-
res tūmet. Eſa. xix. Erat tā uada i pauorē egypto nec tñ
exemplō edificat ſ ſana doctrina. vñ ſequit (t annūcia
ueritā oga dei) nō fabulas ſupra p̄dicas p̄ceptū ei⁹. Item
(oga cui⁹) noſiſtiā qz nemo p̄t eā itelligere: vt qd igī
annunciarēt eā. qz ſicut dicit Greg. pro q̄litate auctentiū
formari d3 ſermo doctoz. Et poſſet aliqz dicere mō dice-
bas eos puulos quo ergo ſcūt (annunciare oga dei) pro
peerea ondit eos nō ecē puulos ſenſib⁹ ſ malicia qz l3 ſint
būiles t ſimplices tñ ſuī itelligētes t prudētes vñ addit (t
facta ei⁹ itellereret). i. Cor. viii. malicia puuli eſtore ſenſi-
b⁹ at p̄feci eſtore. mat. x. Eſtore prudētes ſic h̄pētes t ſim-
plices ſicut colubr̄ bñ p̄comitant i h̄ versu: hec duo ver-
ba (Annūciauerūt t itellixerūt) qz h̄cunqz vult annūci-
are d3 ecē intelligēs. alioqz errat vñ Lomo. i. Quidā aber-
rātes pueri ſunt in vanloquī ſolentēs eſtē legiſ docto-
res nō intelligētes. neqz qz loquūt neqz de quib⁹ aſtrmāt.
Itē quicqz habet domū intelligētē d3 aliiſ annūciando
p̄municare alioqz reprobaſ a dño Mat. xxv. Seruū in-
utile p̄uicte in tenebras extreiores. t quid amplius annū-
ciare debēt ſubdit (Letabīt iuſtus in dño) nō cū tñ oga
faciēda debēt annūciare t etiā debēt ad oga allicere p̄ ſ-
ma qz erūt in leticia magna licet oga ſient qñqz in cordis
angustia vñ in p̄. Euntes ibāt t ſebant iuſtētes ſemina
ſua. veniētes autē veniēt cū exultatiōe portātes manuſuos
Eſa. ix. Letabūt corā te ſicut qz letantē i mēſe: ſicut erul-
tāt vītores capta p̄dla qñ diuincit ſpolia. Eſaie. lx. Oleum
gaudij p̄ lucu (letabīt) ergo (iuſtus in dño) nō i vīno p̄-
ſentis iocūdītatis nō in tone edera. i. in tpalib⁹. Iona. iii.
Que ſub vīa nocte nata eſt vīa nocte perit (b in dño)
i. in leticia ſempitera. Eſa. i. Leticia ſempitera ſup ca-
pita eoz t ne interim ſit ſine pſolatiōe adiungit (t ſpabit i
eo) Roma. vii. Spe gaudentes. Roma. v. Spes nō p̄fū-
dit t bea. Ber. addit ſi inſtituit. t tandem (landabūt om̄s
recti corde). i. Cor. iii. tū laus erit vīniqz abo magna
cū erit laus cū dicet illud Math. xv. Eſtūtū ſi deuſtis
mihi ināducare (recti corde) nō torti (recti corde) ſunt qz
cor ad deū erigunt Canti. i. Recti diligūt te torti corde ſūt
qz cor in bis tpalib⁹ ponit Eccli. iii. Cor ingredītē ſduas
vias nō habebit ſuccēſſus t prauū cor ſcandalizat i illis.
duas vias ingredīt qui vult regnare cum xp̄o t gaudere
cum mundo. Super illud verbum accederet homo ad cor
altum potest notari diuīſtio quia eſt altitudo multiplex
primo dei altitudo.

Potentie. p̄. h̄m altitudinem tuam multiplicasti filios
hominum.

Altitudo ml̄ triplex i ſacra ſcriptura.

Sapientia. Romano. xj. O altitudo diuī. ſa. t ſcītie de.

Honitatis. p̄. Emitte manum tuam de alto eripe me t

libera met̄.

Item eſt altitudo hominis boni.

Mobilitas ſpiritualis. p̄. Ego dixi tñ eſtis t filiū excelsi
omnes Eſa. xxxix. Mobiles non erunt ibi.

Virtus p̄. Quis ſicut dñs deus nō ſtis qui in altis habi-
tat. id eſt in virtuosis.

Sapientia. Eccles. vii. Confortauit sapientem ſup de-
cem principes ciuitatis.

Fortitudo p̄. Qui habitat in adiutorio altissimi Eſaie.
xxxiij. Mūnimenta ſavorum ſublimitas eius.

Item altitudo dyaboli.

Superbia. Eſaie. viii. Super astra celi exaltebo ſolium
meum.

Profunditas conſiliorum eius Apocali. ii. Qui nō no-
uerit altitudinem ſathane.

Item eſt altitudo viceperabilis.

Prosperitas Job. xxv. Eleuasti me t quaſi ſuperuentū
pones aliiſtisti me valde p̄. In altitudine dici timebo iob
xxxvij. Eleuati ſunt ad modicū t non ſuſtent.

Pertinacia vel proteruia. Proverbi. xv. Qui iun patiēs

est exaltat ſtūtiam ſuam Job. xxiij. Cum tempus fue-
rit in altum alas erigit

Item eſt altitudo malī hominis.

Gaſtantia ſeu extollētia p̄. Molite extollere in altū cor-
nu reſtrum.

Ambitio Jere. xlvi. Arrogantia decepit te qui habitas i
cauernis t ap̄pēndere niteris altitudinem collum.

Preſumptio contemplationis ut hic accedet homo ad
cor altum.

Dignitas empta Exodi. xx. Non ascendas per gradus
ad altare meū. i. p̄ gradus pecunie amicor̄ obsequiorum

Copia diuitiarū. Luc. xv. Qz hominibus altum eſt ab
hominabile eſt apud deum: et quid mirum cum diuitie
ſint ſtercora.

Mobilitas carnalis. Eſaie. ii. Incuruabitur altitudo vi-
rorum.

Omnis pars ſuperbie p̄. alta a longe cognoscit.

A Psalmiss LXIII
Edeet hymn⁹ deus in ſyon: t tibi
reddetur votum in hieruſalem.

C Le decet Titulus (in finē p̄. dauid cantici Jeremie
t aggei vel Ezechielis. de verbo peregrinatiois vel de po-
pulo trāſmigrationis cū inciperent p̄ficiſci) In p̄ceden-
ti p̄. egit de paſſione dñi. t qz p̄ paſſione dñi habem⁹ redi-
tū de captiuitate peccati t corruptionis libertatē gratie t
glorie ideo agit in hoc p̄. de leticia redeuntū qd innuitur
in titulo. Jeremias eī ſuī ad litterā p̄dicit reditu filior̄ iſra-
el de captiuitate babyloniaca per quā ſignificatur reditus
d3 captiuitate peccati. Qz aīt dicit (cantici Jeremie t ag-
gei) ſignificat qz ſancti exultant de hoc reditu t dicit (Je-
remie t aggei t Ezechielis) quia Hieremias ſuit non an-
te captiuitatem Ezechiel in ip̄a captiuitate Aggeus in re-
ditu t ſignat qz p̄terit t futuris t p̄ſentibus eſt hoc gau-
diū ſic ergo legebus eſt titulus (p̄. iſte) diriges nos (in fi-
uem) xp̄m vel in conſumptione (eſt Dauid) t ē (cantici
Jeremie t aggei vel Ezechielis) i. exultatio ſanctor̄ ex-
ultantū (de verbo peregrinatiois) i. de pplo peregrinante
in hac valle miserie ppter verbū vel dyaboli ſuggerētis
eritis ſicut dñ vel dñ emittētis eī de paradyſo. vñ ſic p̄
regrinante a deo p̄ peccati ppter verbū p̄dicitū dyabolice
ſerpentis (vel de populo trāſmigrationis) qui trāſmigrā-
uit de celo ad terrā de gratia ad culpam exultantū dico
tunc p̄mo cum (inciperet p̄ficiſci) i. reuerti ad penitentiā
ſue p̄ ip̄am penitentiā ad deum. Non eī gaudent de pe-
regratione aut trāſmigratione ſed de peregrinatio re-
uerſione. Intentio ergo pphete eſt consolari nos in Bexi
lio p̄. p̄missionē reditus. Modus bipartitus eſt p̄. Pri-
mo affirmat reditum t precatur. Secundo laudes dei t
virtutes deſcribit ibi (Spes omnī ſuī ſuī terre) Dicit ergo
ppheta in persona populi xp̄iani peregrinatis in mundo
t reuertentis ad patriam (te decet hymnus deus i ſyon)
q. d. redendū eſt de babylone. i. de coſuſionē peccati t de
coſuſionē mūdi ut (in ſyon) id eī in ecclesia reddat laus
deo debita ad quā factus eſt homo. Eſaie. xlviij. Populū
iſtu creaui mihi laudē meā narrabit t illi quibus de-
dit gratiā redendū de hoc debent ei gratias referre t bim-
nos reddere. Primo ergo ex titulo dat intelligere a q̄bus
debet laudari deus. ſ. ab hijs qui exierunt de peccato: quis
nō eſt ſpeciosa laus in ore petoris Ecclesiasti. xv. p̄. quo-
modo cantabimus cantici dñi in terra aliena oñdū etiā
quis ſit laudandus eū dicit (deus) quonodo (hymn⁹)
vñ cū dicit (in ſyon) Dicit ergo (te) vñnum. ſez patrē (vel
te) verū. ſ. filiū (vel te) bonum. ſ. ſpiritu. ſ. Item (te) cre-
atore (te) redemptorem (te) ducem (te) custodem (te)
ſaluatorē (te) adiutorē (te) remuneratōe t glorifica-
tōe (decet hymnus) vñd e post psalmos cātēt ecclēſia
gloria patrē t ſilio t ſpiri. ſancto. ſicut erat in principio tē.
ſez eū ſolus erat t vere (te decet hymnus) quia tu es di-
gnus iuſtus equus bonus qd innuit ecclēſia quando can-
tat vere dignum t iuſtum equum t ſalutare dignitas eī
patris eſt reverenda iuſticia t equitas. ſiliū meuenda ſa-
gile cedat

P̄. Ipsiſ.

Hymn⁹ t c̄

tici qd ſine

specula ppc
tria.

lus a benignitate spiritus sancti est speranda (hymnus) sicut notatur quomodo laudare debemus dominum s. cui exultatione spirituali. hymnus enim est laus dei cum cantico cantico autem est exultatio mentis habita de eternis in voce primum est ergo sensus deces est ut deum laudem bylittere et per eternis ps. Deo nostro sit iocunda decoraque laudatio per exultationem est iocunda per desiderium eternorum deco ra (in syon) ecce ubi laudamus est quod in ecclesia militanti quod (syon) i. specula ppter tria. Primum est quod ab ea gloriam domini a longe speculantes i eadē imaginē transformamur a claritate in claritatem tanq; a domino spiritu. Secundum est quod ab ea i. sultus hostium puidere debemus (Esa. xx). Sup speculā domini ego sum stans iugis per diē et sup custodiā meā ego sum stans totis noctib; i. in prosperitate et in aduersitate. Tercium est quod amicus i. Christus a longe veniens ab ea speculat. Baruc. v. Erurge israel et ita in excelso et circūspice ad orientem. Ite ite dicit (syon) i. speculū quod in ea pot hō videre maculas suas ppterando. s. bonos quod sunt in ecclia Job. xxxii. Respiciet homines et dicet peccauit vere deliq. Eze. xlviij. Filii hominis ostende domum israel templū i. ecclia et profundatur ab iniqtatibus suis (et) ab his quod te hic laudabunt (tibi redet votū) i. corpus et aia quod deo vobis in baptismo) in iherusalē i. in eterna beatitudine ubi erit visio pacis vel (in iherusalē) i. in ecclia militate ubi dicitur esse par et cōcordia (tibi) soli non mundo vel dyabolo (reddet) quasi mutuo acceptū (votū) i. accepto melior boni Esa. xix. egipciū votavouebut domino et soluer postea de reuersione terigit orat per se et per eccliam ipse cum eisdē reuertetur? pputet. vii additum.

Exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

Exaudi orationem meam ut s. fiat illa reuersio et ego cum eis reuertar sicut habemus (Dan. ix). Ubi dicit sic ego daniel intellexi libris numerū annorum tunc et post addit posui faciem meam ad dominum meum rogare et dep̄cari tunc et oīdū similitudine reueuentū cum subiungit (ad te oīs caro veniet) Esaie. xl. Ut debet oīs caro salutare dei i. de omni genere aliquod ut si distributio per generib; singulorū q. d. quod de oībus generibus boīm reuerten̄ (ad te) oro ut ego cum eis habeam gratiam reuertendi. ad l̄am autem prophetam h̄ resurrectio mortuorum cum dicit (ad te oīs caro veniet) i. Cor. xv. Oīs quidē resurgemus. Job. xiv. Rurum circumdabor pelle mea et in carne mea videbo deum saluatorē meū Gen. vi. Omnis caro cor ruperat viā suā super terrā Eph. ii. Mētra sum corporis eius d' carne ei? et de ossibus ei? Et posset aliq; querere. vii veniet ad deū omnis caro et quid habet necesse ut ad eum reuertatur propter ea bene subdit.

Ererba iniquorum preualuerūt super nos et impietatibus nostris tu propiciaberis. **E**rerba iniquorum i. demonis suggestis Eue p̄suadētis Ade se excusantis (preualuerūt super nos) fuerūt causa qua re exhereditati sum et in h̄erilio positi. vii necesse habemus exire et ad patriā redire sed sicut dicitur hō est sp̄us vadēst non redies. i. p se p̄t in peccatum se mittere sed p se non p̄t a peccato exire ideo oīdit quod ex diuina misericordia pcedit redire iste non ex nostra iustitia vii dicit (et impietib; nostris tu propiciaberis) dimittendo peccata tu cui? est p̄p̄tū propiciari. Romano. iii. Quicquid posuit deus propiciatore p̄t. ipse nomine tuum dñe propiciaberis per meo multi ē enim iō pluraliter dicit h̄ (impietib; nostris) sicut ei triplex ē pietas. i. in deū in parētes i. primos infidelitas in deū inobedientia in parētes crudelitas in primis propiciaberis dico assūmes humanā naturā et in qua passus es ut teipsum in hostiam propiciations offeres. i. Job. ii. Adiutorium habemus apud patrem iesum Christum iustus et ipse ē propiciatio per peccatis nostris non nostris tamen sed etiam pro totius mundi: et ideo.

Beatissimus que elegisti et assumpsisti inhabitat in atriis tuis.

Beatissimus sit hō (que elegisti) i. humana natura quam elegisti in unitate persone sum hoc ē grazacio vel est assertio (bea-

tus) ē (hō que elegisti et assumpsisti quod inhabitabit in atriis tuis) i. in tuo p̄sens vel de hoīe que deus vocat dī (beatissimus hō que elegisti) in participatione gaudii celestis. Agge. vi. ponā te quod signaculum quod te elegi (Cap. v. Dilectus meus cādūs et rubicundus electus ex milibus et assumpti) h̄ bene sequit nō n. p̄dēt electio nisi sequeret assumptio. iudas ei fuit electus sed nō fuit assumptus sum illud Job. vii. Nonne vos vix elegi et unus ex vobis dyabolus ē Mathei xxiij. duo erūt in agro unus assumet et alter relinquet talē electus et assumptus (inhabitabit in atriis tuis) i. in ecclia militate et nō recedet sicut iudas et multi alii qui sicut dicitur Luc. viii. Ridices nō habet quod ad te credit et in temptationis recedunt ecclia aut militias dī aerii quod per eas quasi per atrium intrat ad domū s. ad patriā p̄t. stantes erāt pedes nostri. in a. tū. iherusalem et quod ueritas ē habitare in atriis ecclie plenitudo omnium bonorum expectatur unde sequitur.

Replebitur in bonis domus tue sanctū est templum tuum mirabile in equitate.

Replebitur ab uertate domi tue domus dicitur. nō tabernaculi quod ē militiū in hac vita (tue) nō diuitiū būi seculi Job. xvij. In mundo pressurā habebitis ecce de militia tabernaculi s. de pace domus p̄mittit ut in me pacē habebatis et subdividit bona domus in duo s. in scitatem vii dicit (sanctū ē templū tuū) celeste. Itē in pulchritudine unde additum (mirabile in equitate) sanctū est quod ibi habitant sancti. Esaie. xxv. Pollutus nō intrabit per eam p̄t. Quis ascendet in montem dñi tunc. Innocens manibus tecum mirabile in equitate. id ē in adequatione glorie et glorie meriti et p̄missum Zacha. iiiij. Ecce quabit gratia gratia eius. i. glorie que dī gratia. Job. i. Gratia p̄ gratia. i. gloria p̄ gratia (Itē in equitate) i. in equalitate participationis. i. Cor. xv. Stella differt a stella in claritate dicit. Glos. i. in pari claritate par gaudium vii cantat ecclia anime sanctorum coequales. Ero. xxv. Omnes cortine erāt equales. Determinato ergo loco pueri. onis. iterū petit ut possit redire cum redeuntibus dicens.

Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.

Salutē. i. saluator (exaudi) i. extra templū tuū celeste existētes audi ut introducas nos nō nostris meritis sed tua misericordia quod te fecit nostrū saluatorē. ad Tycū. iiiij. Non ex opibus iusticie quod fecim⁹ nos sed sumū suā misericordia saluos nos fecit. Est autē electio multiplex in sacra scriptura. Pāmo eligit deus homines.

Predestinādo. Eph. i. Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem.

Clocando Job. xv. Nonne vos me elegistis sed ego elegi vos.

Justificando. Job. xij. Nonne duodecim vos elegi et unus dyabolus est.

Perrogando ut Iohannes baptista. Esaie. xlviij. Ecce puer meus quem elegi.

Probando Esa. xlviij. Ecce te sed non quasi argentū id ē nō aurie elegi te in camino paupertatis.

Citem est electio hominis sapientis elegit enim.

Contemplationē. Job. viij. Suspendū elegit aia mea.

Affectionē. Hebre. xij. Magis eligens affligi cum populo dei q̄ temporalis peccati habere iocunditatem.

Affectionē p̄t. Elegi abiecitus esse in domo dei mei magisq; habitare in tabernaculis p̄t.

Elegunt insuper stultus videlicet.

Coluptates. Esaie. j. Erubescit super hortos quod elegit ratis vobis.

Clanicetes. xlj. Ecce vos estis ex nihilo et opus vestrum ex eo quod non est ab hominatio est qui elegit vos.

Mundanos honores. Esa. xl. Que nolui elegerūt Job. vi. Ipse fugit quando elegerant eum.

Principes. Erod. v. Electi principes eius submersi sunt.

Nobiles. Abac. j. Cibis eius electus p̄t. Non comuni cibo cum electis eoz.

Moraliter (te decet hymnus deo in syon) i. i. specula p̄lationis hymnus dicit non venitatio

BElectio mīti plex i saecūli scriptura vñ dei sapiētis stulti et dyaboli.

Itē eligit dyabolus.

Moralit

Psalmus

causaz. nō allegatio decretalium. Ecc. xl. Dedit ei. i. animi fungi sacerdotio. nō iurgio & b̄fē laudē nō attestatōes in noīc. p̄ius. nō iustiniām & (tibi redet votū in ur̄em). i. in p̄templatiōe religionis (reddet votū) illud triplex p̄tinētē obediētē paup̄at̄is v̄l̄ sine p̄p̄io viuere. nō auferet v̄l̄ dissipab̄it p̄ dispensationē. Itē (reddet tibi) nō homi n̄b̄. p̄p̄ laudē v̄l̄ timorē s̄ (tibi) p̄p̄ amoē (in ur̄em). i. i. pace nō cū mūrūtē q̄d̄ v̄dēs religiosi d̄z alios secum trābere nō p̄ violentiā s̄ p̄ orationē dices (exaudi orationē meā) q̄d̄ oro p̄ p̄uerōne p̄tōz vel (orationē) boz̄aruz canonica p̄ (meā) nō vicariā. i. Paral. xxv. Janitores p̄ portas singulas obseruab̄at ita ut nec puncto discederet a ministerio donec (ad te oīs caro veniat) bec ē līa Hieron. S̄z n̄a dicit (veniet) assertiūe vt notet p̄fidentiam qua se exaudiri sperat & recte dicit (ois caro) q̄d̄ fīm q̄d̄ dī. Gen. vi. Oīs caro corrupat vīā suā. z̄d̄ necessē ev̄t eam resarciat p̄ penitentiā & ad dēn̄ redeat. (ois caro) nō dicit lapis q̄d̄ ci b̄nt̄ cor molle veniūt ad ip̄m s̄ habentes corda dura & lapidea nō veniūt de q̄bus Eccl. iiij. Cor dūrū ma lebab̄bit in nouissimo. Eze. xj. Aluferā a vobis cor lapi deū & dabo vobis cor earneū. & merito veint caro adver bū q̄d̄ ip̄m venit ad carnē. Job. i. Clerbū caro factū ē & nō solū ip̄m verbū venit imo cum eo angeli nos adūnātes. Mat. ii. Ubicūq̄ fuerit corpus illuc p̄gregabunt & aquile. S̄z q̄d̄ nō sunt aliq̄ ita sancti v̄l̄ religiosi q̄d̄ eis nō destra hāt male lingue iō subiungit in p̄sonā eoz (v̄ba iniquōz) detractoria (p̄ualuerūt sup̄ nos) nō dicit in nobis. s̄ (sup̄ nos) sup̄ bonos. n. p̄ualēt. q̄d̄ nō cohiben̄ malū q̄d̄ eos de trābēdo p̄culec̄ s̄ nō in eis p̄ualēt q̄d̄ corda eoz ad impa tientiā vel odiū vel p̄uocāt. q̄d̄ si fieret nō esset verūz q̄d̄ sequit (& ip̄ceatib̄ n̄ris tu p̄ciaberis) de. n. nō p̄ciat̄ eis q̄d̄ hāt odiū in corde: s̄ eis q̄d̄ iniurias dimittit. vñ Ecc. xxiv. Relinque p̄timo tuo hocēti te & tūc desp̄canti tibi p̄cā solnēt. Hō boī scrūat irā & a deo querit medelam. Est ergo sensus hui⁹ versus (v̄ba iniquōz p̄raua sup̄ nos & impi. nō. tu. ip̄i.) q̄d̄. maledicimur ab hostib̄ & nos ecō trārio nō maledicim⁹ nec male volum⁹ eis s̄ patienter su stinem⁹ iō a te dñe b̄ndicimur & tu das nobis veniūt p̄tōz vñ Mathei. v. Beati critis cū maledicētē vobis boies &c. exemplū hui⁹ v̄b̄em⁹ in dauid q̄d̄ nō solū q̄d̄ hāt dūcūt & fecit. ii. Regi. xij.. Dimittit eū. s̄. semet ut maledicat mihi iuxta p̄ceptū dñi si forte respiciat dñs afflictione meā & reddat nūbi boni. p̄ maledictiōe bacodierna. Neutro. xix. V̄ertit dñs maledictionē eius. s̄. Halaaz in b̄ndictio nē tuā. Halaaz interpt̄at vānus popul⁹. i. pp̄ls detractori bus aliq̄s eligit & vocat eos ad religionē & assumit ad of ficiū p̄dicationis vñ seq̄t̄ur (Beatis quē elegisti) de mū do. i. extra legisti sicut liliū int̄ spinas v̄l̄ aurū int̄ lapillos (elegisti) dico ad intrāndū claustrū. Job. xv. Quia v̄o de mūndo nō estis & ego elegi vos de mūndo. p̄terea odit̄os mūndus (& assump̄isti) ad ministrū p̄dicationis. sic Eccl. xij. Segregate nūbi paulū & barnabā in opus ad qd̄ assūpsi cos & de electiōe pauli & assump̄ēe sunl̄bāet Eccl. ix. Glade qm̄ vas electiōis ē nūbi iste ut portet nomē meū corā gentib̄ & regib̄ & filiis isti. Sc̄do notandum q̄d̄ dicit beatus quē ele. & nō dicit beati q̄d̄ ele. &c. & notet qm̄ et si multi sunt vocati pauci tū electi. & paucissimi sūt assūpti ut dī. Matb. xx. & j. Cor. ix. Dñs q̄d̄ in stadio currunt. oēs q̄d̄ em currūt vñvñs accipit brauū. Itē nō dicit (quā elegisti) s̄ (quē) in masculino. nō. n. eligit effeminatos. vñ in numeri. i. Quādo numeran̄ p̄cessuri ad bella dñi nō cō putant̄ puuli & mulieres. Exo. xvij. Alige tibi viros & p̄gnatores & amalech. s̄ q̄d̄ sūt etiā aliq̄ q̄d̄ qñq̄ intrāt̄ clau strū. s̄ tñ nō p̄seuerāt & sunt aliq̄ q̄d̄ dicūt & libeter intrāre si se p̄seuerātes putarēt. iō & v̄trosq̄ seq̄t̄ (inhabitabit in atrijs tuis). i. p̄seuerabit ille. q̄d̄. s̄. electus ē a deo religi one. q̄d̄ quasi atriū & introit̄ tēpli sancti. nō & p̄sumat de p̄mio electo q̄d̄ a deo nō ē electus finalē v̄l̄ assūptus nec tūneat q̄d̄ de intrādo cogitat. q̄d̄ si elect⁹ ē a deo p̄seuerabit (& inhabitabit in atrijs dñi). i. in religionib̄ atriū. n. ecclie ē cimiteriū & locus mortuōz. sic religio eoz q̄d̄ moriūt̄

sunt mūndo & sicut q̄tuoz atria reperiūt cīra templū. vñ vñ v̄o tñ circa tabernaculū. ita post tpa p̄me religionis apōstoloz multiplicate sunt obfūantie religiōnū distinctiue: & quedā sunt interius & quedā exteri⁹ vel ne vidant̄ dice Quatuor: re q̄d̄ nō sit ali⁹ itroitus ac templū celeste quā religio clau tria circatē stri p̄ quatuor atria quatuor status possūt intelligere. & plū quō q̄t̄ atriū p̄mū q̄d̄ erat in tēplo. p̄xim⁹. vñ vocabat atriū in. oī stat⁹ signi terius significat religio de quo dī. iii. Regum. vi. In fine siccere. operuit oīa laminis aureis ope quaciro ad reguāt̄ edifi cauit atriū interi⁹ tribus orōib̄ lapidū politoz & vno or dīne lignoz cedri lapides sunt claustrales. p̄ter duricias ordinis quā portat. Triplex aut̄ ordo ē orantū meditan tūtū sive studentū & ministrantū porro lapides non dāne nec emittit odorē. iō addit̄ cedrus redolēs. i. ordo p̄dica tor. ii. Co. ii. Odorē noticie sue manifestat p̄ nos in oī lo co. In interiori etiam atrio erat altare & mare & luterces. Tria vero exteriora atria significat p̄mo quidē clericos. Sc̄do laicos cōiugatos. Tertio penitētes. Illud em̄ atriū q̄d̄ erat quartu erat immūndoz purificator. i. penitētū inchoantū. postea addit̄ de eo q̄d̄ allicit ad intrāndū & p̄seuerandū in atria religionis. s. de p̄mio. vñ dicit (reple būmūt in bonis domus tue) s̄. s̄. vt veri pauperes expecte mus in atrijs elemosynā. nō residētes in ecclesijs suis ip̄i deberēt repleri bonis eoz. Itē (replebūmūt) si bic nos euacuauerim⁹ a terreno & cupiditate a priuato amore. a p̄p̄io sensu & a p̄p̄ia voluntate. iii. Reg. iii. Casa vacua impleuit beliseus. Itē (replebūmūt) si in atrio clurierim⁹ Lu. vi. Hei q̄d̄ nūc cluritis q̄d̄ saturabūmūt in bonis dom⁹ tue. p̄ malis sustinuerim⁹ in atrio fīm illud. ps. Letati su mus. p̄ diebus q̄bus nos humiliasti annis q̄bus vidim⁹ mala ecōtrario qui in atrio nolant̄ mala sustinere non re plebūt̄ in bonis dom⁹ Luc. xxij. Fili recordare q̄d̄ recepi si bona i vita tua. & lazarus sit̄ mala. nūc v̄o h̄ p̄solatur. Tu dō crucianis. Itē nō dicit (replebūmūt) bonis. s̄ (i bo nis) vt notet abundantia bonoz. Mathei. xxv. Intra in gaudiū dñi tui. vel sic (replebūmūt) q̄d̄ ip̄o ip̄o. quasi cibo (in bonis). i. inf̄ bonos (dom⁹ tue) q̄d̄ refectoriū sancto rū & sanctificabūmūt in illa domo sicut in templo & orato rio. vñ dicit (sanctū ē templū tui) & admirabūmūt et ad mirantes delectabūmūt i ip̄a. q̄si in spectatorio nō forivel theatri v̄bi iniqtas & iudicij recti v̄bi sit̄ eq̄tas vñ addit̄ (mirabile in eq̄tate). Tūc ei mirabūmūt admirat̄es q̄d̄ eq̄ sunt iudicia ei⁹ q̄d̄ nō bis sunt tā occulta. vel de p̄senti p̄t̄ le gi (replebūmūt i bonis dom⁹ tue). i. in sacramētis ecclesie. grā. s̄. q̄d̄ i illis dāt̄ & eucha v̄l̄ in (bonis dom⁹ tue). i. in ora tionib̄ vigilis & disciplinis religiōis replebūmūt int̄us in p̄sciētia. vñ dicit. quida paup̄ i cella diues ē i p̄sciētia. non extra in bursa. q̄d̄ (sanc̄tu) i. sine terra & p̄p̄ietate ē (tem plū tui). i. religio nō tñ moriūt fame q̄d̄ vñciuīq̄ p̄uide tur fīm possilitatē dom⁹ & necessitatē frātris. vñ addit̄ (mirabile i eq̄tate). i. equalitatē sine acceptiōe p̄sonarum de hīs duob̄ dicit Aug. i. regula canonicoz nō dicas̄t̄ ali q̄d̄. p̄p̄i. ecce sanctitas. s̄ sint vobis oīa cōia & distribuat̄ vñciuīq̄ s̄c̄t̄ eq̄t̄ opus fuerit ecce eq̄tas. Tales aut̄ exau dit̄ deus vñ addit̄ (eraudi nos dē salutaris n̄f). Item de beata virgine p̄t̄ erponi vñs iste (replebūmūt i bonis dom⁹ tue) ip̄a quidē ē dom⁹ i. ē bitant̄ plenitudo diuinitat̄ corporalit̄. i. Col. ii. Id ē sili. Proverbio. ix. Sapia ediſca uit̄ sibi domū. i. bonis hui⁹ domus replemūt. q̄d̄ ex ea effū dūt̄ nobis doua gratiāz multa vñdēlēt̄. Refectio spiritualis Cantico. v. ii. Tenter tuus sicut a cerius tritici. Jocundissima ebrietas. Can. viij. Tenter tuus sicut cra ter cornutilis munq̄ indigens p̄culis. Medicamentū sanitatis Eccl. xxiij. Ego quasi fluius dorū q̄d̄ iterpt̄at medicamentū gnatois. i. cci. xxvij. Altissimum de terra creauit medicinā. i. de beata virgine. Protectio p̄ aduersa. Eccl. xxiij. Ego quasi th̄erebin tus expandi ramos meos. Dulcedo spūalis q̄d̄ allicimur. Eccl. xxiij. Spūs me⁹ super mel dulcis: ibidem qui edunt me adhuc esurient. Oleum consolationis. Eccl. xxiij. Quasi oliua specio.

abḡie maris effundit̄ no bis milta do

na gratiarū.

Sexagesimus quartus

sa in campis.

Contra refrigerium contra estus temptationum. *Ecclesiastes xxxviii. Quasi plantatio rose in iericho. que s. refrigerare.*

Contra tua qua conantur. *Ecclesiastes xxxix. Quasi palma exaltata sum in cades.*

Codor quo attrahimur. *Ecclesiastes xxxix. Sicut cynamomum et balsamum odore dedi ppter ista plenitudine boni cognitum quod in septembri nata est quod membris plenitudis est vobis pro. Buccinacei uocemena tuba. Itē ipa et templū quod p ea p̄ces p̄ regim⁹ ad xp̄m. *Ezechieles xlvi. Et adorabit populus ad hostium portas in sabbatis de hoc templo dicit sancta est templū tuū quod sanctificata fuit in utero (mirabile in eitate) i.e. in incarnatione filii dei qui dicitur eatas multis rōrib⁹ vñ. et quod iustus fuit et equus. ut qui fecerat reficeret quod sicut p hominē mors ita p hominē vita darec. Itē ut ille qui erat medi⁹ i p̄sonis. s. fili⁹ est media torum naturis. Itē quod occasionē ruine dederat damnū p solueret. *Job. i. Misericordia mea in mare quam p̄petue tempora grādū est hec super nos (spes oīm finiū terre) Secunda p̄s ubi laudes dei et virtutes describit. Continuatio tui es futuris nostris. nec tūnq; es etiā spes oīm finiū terre. nō tūnq; iudee ut dicebat iudei nō solū aphrice ut dicebat donatus et es (spes oīm existentū in mari longe) i.e. in insulis maris remotis a nobis. Et quod isti ad spem sunt eleuati p̄ p̄dicationē apostolorum. unde sequitur.***

Preparans montes in virtute tua accinctus potentia qui conturbas profundū maris solum fluctuum eius.

Preparans suppletes (montes) i.e. ap̄los dispones ad p̄dicandū. quod mores dicunt ppter eminentiam virtutis et quod p̄mi suscepereū radios solis iusticie orti in hoc mundo (p̄pārās) dico nō in virtute eorum sed (in virtute tua) de qua *Luce. i. fine sedete in cunctis quosq; indu amīnitute ex alto. tu dicō (accinctus hūmāitate tuā (potestia) diuinitatē) ut quod humanitas facere nō potuit dare diuinitas (quod perturbas) i.e. perturbari permittis in p̄dicationē et miracula (profundū maris) i.e. principi corda vel quoslibet p̄secutores et (conturbas sonū fluctuum eius) i.e. sonates p̄dicēdo veritatem ppter h̄dū in p̄s. mirabiles elationes maris mirabilissimū altis dñs qui sc̄i et illos permittit turbari et sanctos et sanctis dat virtutē patienti. sed licet quidā p̄sequerentur. Tū alij suerterebant. Et multi etiā p̄secutores pueri sunt unde sequitur.*

Turbabuntur gentes et timebunt: quod habitat terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.

Turba. gē. ad penitentiā visis miraculis et audita p̄dicatiōe ap̄lorū. vñ additū (timebūt quod habitat terminos) id ē ubiq; terrā. a signis tuis. et a miraculis quod ap̄los opabaris. et quod de cor p̄tritū nō despiciit sequit̄ cōsolatio de quod dicit (exitus matutini et vespere delectabis) i.e. cūsionē p̄spēritatis et aduersitatis facies eis delectabilē. q.d. tu hababis eos ita quod nec prosperitate extolleris nec aduersitate frāgenatur et hoc erit eis delectabile vñ alibi p̄ diem sol nō vret te neq; luna p̄ noctē. vñ (exitus matutini et vespere) i.e. euētē resurrectionis facta in mane et passio facta in vespere (delectabilis) i.e. delectabilē. faciet euētus autē passio est redemptio euētus resurrectionis et glorificatio h̄m illud cōstat ecclēsia quod mortē nostrā moriendo destruxit et vitā resurgēdo repavit. *Romanus. iii. Mortuus ē ppter peccata nostra et resurrexit. ppter iustificatiōes nřas ē ergo sensus (exitus matutini et vespere delectabis) ac si dicat delectari eos conueros facies et redemptio a morte eterna. Et de glorificatio uox eternae postea vobis om̄is om̄i precedentium sermōniū apostolorum dicens.*

Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Visi. ter. ad līam. i.e. totū mundū. vel (terra) i.e. terrena corda gentium (visitasti) dico quod legatos tuos ap̄los. s. (et inebriasti eam) quod doctrinā vel visitasti i.e. propria persona (terra) id ē habitantes in terra in adiūtu tuo vel (terra) i.e. ecclēsia quod dicitur terra a soliditate. *Ecclesiastes. i. Generatio p̄terit et generatio ad-*

CXLVIII

uenit. terra autē in eternū stat. De hac visitatiōe *Lucas. i. visitauit nos oris exalto (et inebriasti eam) intus sp̄s sancto. (multiplicasti locupletare eam) i.e. multipliciter locupletasti eam donis charismatibus. ita quod*

Flumen dei repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est p̄paratio eius

Flu. dei. i.e. ecclēsia multitas (repletū est aqua) i.e. donis sp̄s sancti. vñ sic dico quod locupletasti quod appetit (quod flumen dei) id ē baptisimus (repletū est aqua) i.e. donis sp̄s sancti quod ibi perfruunt quod dicunt aqua quod mundat et fecundat corda hominum nec tūnq; aquas habet sed et panē. vñ addit (parasti cibū illorum). s. corpus tuū (quoniam ita est p̄paratio eius) s. cibi quod s. ab ipso dominō et d. carne p̄pā p̄pararet. q.d. magna est dignitas populi ouersi ad dñm. quod nō indignus pastor vel cocum h̄s sed ipm dñm quod nō vilē cibū vel infusū p̄parat. sed ipm corpus suū. *Job. vi. Namis quod ego dabo caro mea ē p̄m mūdīta. et quod p̄dicta bona p̄uidebat. ap̄pā p̄ ap̄los. p̄uetura. id orat ut ipos inebriet deus ḡfa sua. unde dicit.*

Riuos eius inebriās multiplica genūmīna eius in stillicidūs ei letabitur germinās

Riuos eius i. ap̄los et p̄dicatores ecclēsiae ut alijs ex abundantia cruxare possint verbū bonū (inebriās) donis sp̄s sancti et bñ dicunt apli riuī. quod de fonte xp̄o manātes alijs aquā doctrine et sapientē salutaris ministrabāt (multiplica genūmina eius) fluminis. s. ecclēsiae ut credentib⁹ generent alijs credentes sed ad hoc quod germe faciat fructū necesse habet irrigari vñ addit (in stillicidūs eius) i.e. ecclēsiae (letabitur germinās) id ē cathecuminus et manotretus stillicidia autem sunt gutte doctrine. Et merito letabitur quia tu.

Benedices corone anni benignitatē tue et campi tui replebuntur vberitate.

Benedices remittēdo p̄cū i p̄sentis in futuro coronando (corone) i.e. multititudini credentium circumstanti ad modū corone (corone) dico (anni) i.e. acquisite in anno (benignitas tue) i.e. in tpe ḡre quod fuit ex benignitate tua. vñ sic (bñdices corone anni benignitatis tue) i.e. benedicēdā et landandā ondes victoria facta tpe ḡre quod vicisti mundū dyabolū et mortē et iudeū et in quod tu facis nos victoriā h̄bre de mundo carne et dyabolo quod ex tua benignitate non ex nra vte ē. *1ren. iii. Discide domi ē quod nō sum p̄sumpti (et campi tui) i.e. iusti qui suscipiēt semen verbi deit pluviā gratiae (replebuntur vberitate) bonorum operum.*

Pinguiscent speciosa deserti et exultatione colles accingentur!

Pinguis. spe. def. i.e. gētiles quod p̄ deserū a ḡra dei. facti sunt mō speciosi decore virtutū pinguiscent pinguedine charitatis de qua supra sicut adipe et pinguedine repleteur anima mea (et colles) i.e. martyres se usq; ad mortis patibulum humiliates. exultatiōe accingēt in agone martirij. ita ei h̄m erat accincti isto gladio quod oīa tyrannozy tormenta vīcebāt. vñ dācian⁹ nō p̄ualez auferre exultationē a beato Vincentio coactus est clamare vincimur. Nō tū autē doctrinā receperit ab aplis sed et exemplum unde sequitur.

Induti sunt arietes ouīū. et valles habundabunt frumento clamabunt etenim hymnum dicent.

Induti sunt ornamētū vītū et pulchra p̄uersatiōe (arie tes ouīū) i.e. apli ductores et doctores populi (et valles) i.e. bñ miles populi (abundabūt frumento) i.e. fruge bonorum operum (clamabūt ad dñm) nō blasphemātes sed deūlandātes (et em̄ hymnum dicent). **M**oraliter (spes oīm finiū terre) fines terre dicunt illi in quibus oīs terrenitas finita ē et p̄sūpta nō quod oīm terminū desiderāti dī de quibusdā. v. *Esaie. Vnde quod p̄iungit domū ad domū et agrū agro copulatis sc̄q; ad terminū loci. horū finiū terre ē dñs spes eorum quod nihil aliud sperat aut cupiūt. p̄s. Dixi tu es spes mea portio mea in terra uiuentū. *Esaie. li. Elidebūt omēs fines terre salutare dei. Itē Esaie. xliv. Cantate dñō canticū nouū. laus eius ab extremis terre. i. Limo. vi. Divisib⁹ hui⁹ seculi p̄-**

10

11

12

13

14

Moraliter.

t 4

Psalms

cipe nō sublime sapere nec spāre in incerto dīuitiarū sed in
 deo viuo (et in mari longe) ē mare mudi et mare penitē-
 tie (in mari) mudi qd ē curiositas sunt (longe) cupidi. bñ
 in deo nō sperat s in incerto dīuitiarū et nō ad terrā viuen-
 tū applicabunt s ad terrā vltimā bñ qd di Ezech. xxxij.
 vtrabe eam ipam et filias gentiū robustarū ad terrā vlti-
 mā. Itē mare bonū ē pñia cui nauis ē religio. Eccl. xliij.
Qui nauigāt mare enarrat pcula ei? Nō q uata vel pe-
 ricitatē in mari talis nō pē videre alios pchitātes s q stat
 in naui et vndiqz circūspicit s̄ boies mudi q submergū
 tur in fluctib⁹ maris mudi et illi etiā q in mari pnie flucti-
 bus tentationū agitati ad nauiculā fugere negligunt peri-
 cula alioz nō attendunt in hoc (mari ē longe) q i arta pe-
 nitēcia et talū ē dñs spes eoz (paras motes). i. pdicato-
 res ad pugnandū p mare. Mare ei ad l̄am amb̄ mon-
 tib⁹ qñ fluctus pfringue ne vltra pcedat. Sic pdicatores
 fluctus mudi cōpescunt si bñ sunt pparati (in vture tua)
 i. in paupertate q ē pma virtus quā dñs enuerat. Dathei
 v. Beati paupes spū et dī (tua). i. xpī. pria q nō habuit in
 h̄ mudi vbi caput redinaret. Job. xrviii. Circūdedi ma-
 re terminis meis et posui vectem et ostia et dīti hucusqve
 uies et nō pcedēs ampli⁹ et hic pfringes tumētes fluc⁹ tu-
 os. S q in mari mudi nō tm̄ ē pculū dīuitiarū s delici-
 arū et bonor⁹ addit⁹ (accinctus potentia) p delicias. Dñs
 em̄ in pdicatoreb⁹ accingit. cū illi q macerationē carnis se
 restringit q maceratio l̄ corp⁹ debilitet potētia dī q sp̄i-
 ritū roborat. vñ. ii. Cor. xii. Cū infirmor⁹ tūc potens sum
 hac potētia debem⁹ nos accingere ut audacter possim⁹ p
 dicare. Eze. i. Accinge lūbos tuos et surge et loqre. Luce
 xij. Sint lumbi vestri p̄cincti tc. i. Cor. ix. Castigo corp⁹
 meū et in seruitutē redigo ne forte cu alijs pdicauero ipse
 reprob⁹ efficiar. S de bis duob⁹ paupertate. s. et carnis ma-
 ceratione p̄t hō supbire nisi reuertēs ad cor de sua firmi-
 tate bñlief. p̄t hoc bñ sequit (q turbas p̄fundū mar.)
 i. cor hōis q timorē. p̄t. Alia mea turbata ē valde. et sicut
 bñdo excitas sonū fluctuū ei⁹. et clamat dīat qd sequit
 in p̄t. s tu dñe vlḡq. q. d. sanā me dñe qm̄ p̄tur. sūt om̄ia
 ossa mea. q. n̄bil vñtis ē me habeo. Job. v. Angelus dñi
 descedebat i piscināt mouebat aqua et sanabat qm̄q p̄z
 descedebat i piscinā. bñ etiā istā expositionē p̄t i h̄versu-
 notari tres ordines ecclie de quib⁹ Eze. xiiij. Noe. daniel
 Job. i. plati p̄tinētes et p̄nigati. plati. n. mōtes sūt in quo-
 rū vertice ē mons rps sicut. Miche. iiiij. Erit mons dom⁹
 dñi in vertice montū tc. In p̄tinētib⁹ accinctus est dñs.
 In p̄nigatis vero ē perturbatio sollicitudinis et cure mun-
 dane. i. Cor. vii. Qui cu vrore ē sollicit⁹ q sūt mudi et ibi
 dē tribulationē carnis habebūt bñdī (turbabūt gentes)
 i. layci (et timebūt q habitat terminos) q. s. iugē bñt mor-
 tis memorā. clericū autē nō habitat terminos q̄ bonis pre-
 sentibus excecat. futura mala nō quidēt. Quia Esa. xlj.
 Quis cecus n̄s fuis me⁹. s. clericus quis cecus n̄s q̄ ve-
 nūdatus ē. Isti ei venūdati sunt dyabolo s illi qui habitant
 in terminis nō venūdant ei. Mich. i. Nō est egressa q̄ ba-
 bitat in terminis. i. aia q̄ memor ē novissimor⁹ nō ē egre-
 sa in captiuitatē diaboli Ecli. vii. Memorare nouissima
 tua et in eternū nō peccabis (timebūt) in q̄ (a signis tuis)
 q̄ videbūt i pdicatoreb⁹. Tria signis mudi. Tria ei signa p̄
 missa sunt in pdicatoreb⁹. paupers carnis mortificatio
 et humiliatio. q̄ signis mudi sunt opposita. de quib⁹. i. Jo-
 bā. ii. Dē qd ē i mudi ē p̄cupiscētia carnis. et p̄cupiscētia
 oculor⁹ et supbia vite. q. di. his signis pnt cognosci qui sūt
 de mudo. et q̄ tūc libēter audiūt verbū dī bñ sequit (erit)
 matutini et vespe deleceabis). i. delectabilē facies ei erit
 pdicatoreb⁹ etiā si nō tm̄ in mane: sed etiā in vespa exēat ad
 pdicandū. de q̄ Ecli. ii. Dat. xij. Exīt qui seminat semi-
 nare semē suū. i. verbū dei ut postea exponit in ecclē capi-
 tulo. et qd debeat esse serotinus et matutin⁹ bñ Ecli. xij.
 Mane seminā semē tuūt vespe nō cesset manus tua p̄s.
 Vespe et mane et meridie narrabo. Hos ergo exītus facit
 dñs bonis delectabiles vñ p̄t. q̄dulcia fauibus meis elo-
 quia tua. vel de canonici p̄t dici q̄ dñs delectat eos (erit
 tūc matutin⁹). i. puentus quos habet q̄ surgit ad matu-

tinās. licet em̄ nō delectat eos surgere ad matutinas. et
 mēlucrū qñ recipit delectabile ē eis (et exitus vespe) quā
 do. s. fūt vigilie mortuorū et anniversaria in quibus reci-
 piūt magnā pecunia (visitasti) p̄ flagella (terrā) p̄tōren-
 p̄. Visitabo in virga iniuitates eoz (et inebriasti eam) a
 sensu t̄paliis delectationis alienādo. Eze. xxij. Fact⁹ iuz
 quasi vir ebrius et quasi homo madidus a vino a facie do-
 minū et a facie verboz sanctoz eius (multiplicasti locuple-
 tare eam) donis eius ut vbi abundauit delictū supabun-
 det et grā. Proverbi. x. Indictio dñi diuites facti. vi. d̄ fu-
 turo p̄t legi (visitasti). i. visitabis (terrā). i. corpa sancto-
 ri resuscitabis. Ezech. xxvij. Hec dicit dñs ecce ego ape-
 riā tumulos vestros et educā vos de sepulchrī vestri tc.
 (et inebriasti). i. icribabis eā celesti dulcedine. p̄. Inebria
 bñt abyberate dom⁹ tue (Multiplicasti locupletare eā)
 celestib⁹ diuitijs. Eph. iii. Det vobis bñ diuitias glie sue.
 ad gloriā autē nō puentur. nisi p̄ gratiā. vnde de gratia bñ
 iungitur (flumen dei repletū est aquis) flumen dei princi-
 palis est iordanis. i. humilis descendēdo. s. humilitas q̄
 aquis gratiarū impletur. Proverbio. xij. Ubi humilitas
 ibi sapientia et in hoc flumine (parasti cibum illoz) s. hu-
 milis q̄ ibi sunt boni pisces squammigeri sc̄ sollicitudi-
 nes. p̄rie salutis q̄ a deo parant (qm̄ ita) id ē ex dei para-
 tione (est p̄paratio eius) tibi quasi non alio modo para-
 nisi a deo. Phyl. ij. Deus ē qui operat in nobis vellez p-
 sicere p bona voluntate sua. q. d. nō alijs operari bic po-
 test et bñ est cibus sanctoz Job. iiiij. Deus cibus ē ut faci-
 ciam voluntatē eius qui misit me: sed q̄ non est plena re-
 fectione si sumat cibus sine potu. ideo post cibū petit potuz
 dicens (riuos eius inebria) s̄ q̄ potest aqua inebriari.
 Solo nō dicit aquā sed (riuos) riuis autē nō ē aqua. s̄ al-
 ueus qd pb̄at alia l̄a que habet (sulcos eius inebria) et
 Job. in fine. sup omnes riuos iuda ibunt aque. riui ergo
 sive aluei aut sulci huius fluminis sc̄ humiliatis. s̄t hu-
 miles q̄ continent humiliatē bos inebriat dñs vino p̄so-
 latiōne sue ut pdictum cibū suauius et delectabilis pos-
 sint sumere. Can. v. Comedite amici et bibite et inebriami-
 ni carissimi (multiplica genimina eius) humiliatis ut in
 cordibus hoim̄ crescat humiliatis. vel genimina eius sunt
 bona p̄posita q̄ necesse est multiplicari ut ad opus puem-
 ant: sed ista genimina parum multiplicantur. sc̄ peccata
 vel peccatores: de quib⁹ Luc. iiiij. Genimina viperarū q̄
 ostendit vobis fugere a ventura ira. Ose. viij. Lulm̄ stas
 non est in eis gerim̄en non faciet farinam. hoc signatū est
 Judic. vi. vbi dicat cum seūset israel ascendebat mādā
 et amalech et ceteri orientalium nationū apud eos figētes tē-
 toria sicut erat i herbis cūcta vastabat. ad hoc autēt mul-
 tiplicent necessaria ē irrigatio diuine grē. vñ sequit in stil-
 licidijs eius letabīt germinās) id ē in irrigatione grē (q̄
 est eius) id ē humiliatē q̄ deus humiliatis dat gratiam.
 Si autēt letabīt germinans multo magis letabitur col-
 ligens messim̄ bñ q̄ dicitur Esaie. ix. Letabuntur coram
 te sicut q̄ letantur in messe de qua messe sequit (Benedi-
 ces) o domine (corone anni benigitatis tue) Ann⁹ iste
 est vita eterna de quo Esaie. lxij. Dies vltionis in corde
 meo. annus retributionis mee venit. Hic annus babz co-
 ronā. i. interminabilitate et bonorem. Proverbiorū. xviij.
 Corona tribuetur ubi in generatione et generationē. Hu-
 ic corone benedic dominus superaddens omnē gaudi-
 um omnem felicitatem. p̄. Dominus benedic populo
 suo in pace.

Sunt autem in hac corona duodecim gaudia parady-
 si que significantur per duodecim Fructus arboris para-
 dy. de quo dicitur Apocalyp. xxij. Extraqz parte flumi-
 nis erat lignum vite afferens duodecim Fructus per sin-
 gulos menses. Sunt autem sex illorum de evasione ma-
 li. et sex de adoptione boni. Unica enim s̄diu est in cor-
 pore est quasi vincita in carcere et quando egredit̄ a cor-
 pore tunc liberatur a carcere vnde primum gaudium est
 de carceris absolutione. Unde clamat quidam de capti-
 uis educ de carcere animam Et alius. Infelit ego homo
 quis me liberabit de corpore mortis hu ius. Romanorū

Vñ. Et alii: memento mei cū bene tibi fuerit. vt suggestas pharaonū vt educat me de carcere isto. **H**ō sancti qz repudiat corpū suū carcere esse spūs ipsū vigilis ieiunis disciplinis affligere nō cessant vt incarceraunt ipūs liberet & coronet. sciant em qz in suo exitu coronabit **Eccles. viii.** In terdū qz de carcere cathenisqz egredie ad regnum. Secundū gaudū est de vinculoz ruptione qz sunt. **vñ.** Corporis necessitates. i. fames. sitis. frigus. calor. lassitudine infirmitas. t ad vltimū mors sue necfficas morēdi. **Dis. vii. vi.** culis ligauit de boiem misericorditer post pctrū. q. infanū ne in ipsuz & alios deseuiret. s. hō quasi infan⁹ p. posse suo bec vincula conat rumpere. **vñ Hierc. ii.** Il seculo confrerunt iugū ruperunt vincula famem & sic p. crapulam & ebrietate. frigus & vestī multiplicitate. calorē & vestī subtilitate. labore lassitudinis p. oculū & quietē. infirmitate p. medicinas & elecuaria. morte oīo dissoluere nō p̄nt sed faciūt qd possunt. sancti hō hec vincula nō volūt rumpere quousqz ipē dñs qz ligauit eos: in morte disruptae ca. **vñ. ps.** Dirupisti dñe vincula mea tē. **Terciū** gaudū ē de exili terminatiōe. i. mundi egressiōe in quo sc̄i sunt qslī in exilio. **vñ Psal.** Incol a ego sum in terra tē. t bñ mundus dī exiliū. qz est penitiosus solitari⁹ & borid⁹. **Deu. xxxvij.** Inuenit em in terra deserta plena hororis & vaste solitudinis. ecōtrario p̄mā ē loc⁹ secund⁹ amen⁹ secur⁹. **Esaie. xxvij.** Sedebit ppl̄s me⁹ in pulcritudine pacis in tabernaculis fiducie & in requie opulenta. **Quartū** est de hostiū. i. demoni euasiōe. **ps.** H̄ndic⁹ de⁹ qz nō dedit nos in captiōne deneb⁹ coz laque⁹ cōtrīe est & nos liberati sum⁹. et nō solū gaudiū erit de euasiōe immo de coz exterminatio ne. **ps.** Letab̄t iust⁹ cū viderit vincitā tē. **Apo. xviii.** Eructate sup eū celū & sci apli & pphē qz ḡ indicauit iudicuz vñū de illa. **Quintū** gaudiū est de tenebrarū exterminatio ne. qd em spūs fuit in carcē carnis fuit in tenebris ignorantie. ignorat em finē suū. **Eccles. ix.** Nescit hō verū amo re v̄ odio dign⁹ sit. Itē nescit qd sit ipē spūs & quō sit eter nus & vñ & vñ dī qz clare scier post exitū a corpe. **j. Co. viij.** Eadem⁹ nūc p. speculū in enigmate: nūc aut facit ad faciē. **j. Job. iij.** Charissimi nūc filii dei sum⁹. tñdū appuit nobis qd erim⁹. scim⁹ em qm̄ cū apparuerit nobis similes ci erim⁹ qm̄ videbim⁹ em sicuti est. iō sancti in istis tenebris ignorantie dolēt & gemut qz lumen celi videre nō p̄nt. **vñ. L**ob. iij. Quale gaudiū erit mihi qz in tenebris sedeo et lumē celi nō video. **Sextū** gaudiū est de amicorū orationē & aggratulatiōe. cōsuetudo em̄ est qz pegrino reuertenti occurrit amici aggratulātes ei⁹ aduentui. sic angeli occurrit sc̄is in morte aggratulantes eis. **Math. xxiij.** Mittet an gelos suos & cōgregabit electos ei⁹ a quatuorventis terre. Et qz mō sunt in arta via tñc erit in latitudine magna cā poz. vñ bñ sequit (t cam. t repl. vberate) cāpi sunt libertas & latitudo celestis. **ps.** Et edurit me in latitudinē. et bi campi nō erūt steriles: s. replebunt vberate. illa em̄ terra fuit lacte & melle et oī bono abundat. **Jud. xvij.** Vidi m̄ terrā valde opulentā & vberē: eam⁹ & possideam⁹ cam. vñ sequit (pingues cēt spe. deserti). i. celi qd dī desertū. **Lu. x.** Reliquit centū nonaginta nouē in deserto (t exult. col. ac. cingent). i. culti. s. sancti. **ps.** exultabūt sc̄i i glia (iduti s̄) duplīcī stola. **Prouer. xxxi.** Dēs domestici ei⁹ vestiti s̄ di plicib⁹ (arietes ouīū) plati pploz (t valles) būiles subditi (babundabūt frumento) fruitiōis eterne. **Iaco. v.** Quid bonū ei⁹ & quid pulcrū ei⁹ nisi frumentū electorū tē. (clamabūt nō ex dolore s̄ ex gaudio (t em̄ hym. dicēt) **No. raliter** (pingues cēt speciosa deserti). i. claustrī. q. d. religio si qz pulcri sunt exterius in habitu religioso. pingues erūt interius p. deuotionē & charitatē. sed mō in multis veris. **caſ. pphetia. Esa. xviij.** In die illa attenuab̄t glia iacob et pinguedo carnis eius emarcet. **t. xl.** Repente flavit in eos & aruerūt tē. (t exultatiōe colles accingent) colles ē pendent sunt cōtemplatiū. **Job. viij.** Suspēdū elegit aia mea (Induti sūt arietes ouīū). i. plati in dumento vñtuz **ps.** Sacerdotes tui induant iusticiā. **Col. iiiij.** Induite vos sicut electi dei viscera misericōde benignitatē humilitatē tē. Sed mō non induunt se prelati talibus indumentis. sed

lanis quium suarū. **Eze. xxvij.** Lanis operiebamūt & qd crassuz erat occidebatis (t valles). i. humiles claustrales (babundabunt frumento) i. bonis operib⁹ clamabunt. i. psalmodia t hoc cū deuotōe (t em̄ hymnū dicent) p̄. beati qz habitant in domo tua dñe in secula se. laudabūt te.

LXV

Tribulatōe deo oīs terra: psalmū dici. **Dō. lxx.**

Tribulatōe (in finē cantū. p̄. resurrectionis) supra egit ppheta de transmigratione a pctō in libertatē filiorū. hātū de trāsmigratiōe ppl̄i dei in lugnā ierlī qz in capite ppheta facta est in sua resurrectione & in nobis facienda ē in generali resurrectionē. Itē in p̄cedenti p̄. egit de generali resurrectionē vbi dicit: ad te oīs caro veniet. in isto agit dī causa resurrectionis. s. de xp̄i resurrectionē. t iō p̄. iste intitus latē a resurrectionē & monet nos vt de xp̄i resurrectionē gaudeam⁹ & in ea spē nostrē resurrectionis ponam⁹. Est ergo sensus tituli talis (cantici) istud dirigens nos (in finē) xp̄m vel in cōsummationē vite eterne est (resurrectionis) qz hic agit de exultatiōe habita p. resurrectionē tam capiēt que p̄cessit qz membrorū que sequit: t est (psalmū) qz monet ad bene operandū p. resurrectionē ex his p̄ intentio ppheta qz est monere nos ad iubilū t psalmū. i. ad exultatiōne & operationem p. spe resurrectionis. **Mod⁹** qd ripartit⁹ est p̄. Primo monet nos oīs de resurrectionē xp̄i gaudeare que omnib⁹ dat vitam. Secundo initiat incipientes ut opera dei considerent ut quos vñū premium expectat: vna fides inngat ibi (venite & videte opa dei) Tercio monet gentes benedicere dēū h̄z tribulatiōib⁹ p̄bet suos p̄ batos tñ perducit ad regnum ibi (bñdicite gentes) Quartο perfectiores & magis deuotos monet exemplo sue liberationis amplius cōfidere in domino ibi (venite audite) Primo ergo monet nos gaudere & laudare dēū actu cordis cum dicit. (Jubilate deo omnis terra) i. habitantes i ea. vel (omnis terra) i. omnis ecclesia. zach. ix. Jubila filia ierlī. **ps.** Jubilemus deo salutari nostro. **Esa. xliij.** Jubilate extrema terre. Secundo actu operis cum dicit (psalmū) ad l̄ram (cōcite noi eius) p̄. psallam nomini tuo altisime. Tercio actu manus cum subiungit (date tē) Dare em̄ est actus manus. Dicit ergo (date gloriam laudū ei⁹) id est Gratias facite opera. vñ deus glorificēt & laudetur. **Math. v.** Sic luceat lux vestra coram hominib⁹ vt videant opera vestra bona & gl̄. pa. ve. qz in celis est. Jubiler eccl̄sia & alleluia: t neumatibus & hymnis (psalmum) dicit ad l̄ram in psalmodia dat gl̄iam cum post psalmū inclinates filii ei⁹ dicunt gl̄ia patri & filio t. s. t. dicit singulariter (gl̄iam) qz vna est gl̄ia trium psonarū. quondam ter dicit solebat gl̄ia patri. gl̄ia filio. gl̄ia spiritus sancto. sed propter arrianos mutatum est vt sūm̄ haic prophetiam se mel dicatur. vel distinguatur (Jubilate) in officio ecclesie (psalmum dicite) in bona operatiōe (date gloriam) in p̄dicatione non vobis (sed laudi eius) vestram inscientiam ostendendo. **Psal.** Ex ore infantium & lacientiū perfecisti laudem. Item nos ipsos mundando. quia non est speciosa laus in ore peccatores. **Ecli. xv.** et **Apocal. xijj.** Nemo poterat dicere canticum nisi illa centum quadragintaqua tuorū milia qui empti sunt de terra. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coquinati tē. Sed cum dicit (Jubilate deo omnis terra) quare non dicit similiter celum cum sic dicatur **Esa. xlir.** laudate celi & exulta terra. iubilate monites laudem. Solutio. hic dicitur (terra) & non celuz. quia in celo est continuus iubilus. in terra autem lamentum fuit. sed a tempore gratie iubilandi est ibi. **Job. xxxvij.** Ebi eras cum me laudarent astra matutina & iubilarent om̄s filii dei & preter supradicta.

Canticē deo qzterribilia sunt operā tua domine: in multitudine virtutis tue mentiuntur tibi inimici tui.

Dicite deo (sic qzterribilia sunt) i. valde terribilia (operā tua) O (domine) que opera: incarnatio passio & opus